

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 130)

z dnia 12 marca 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 130)

12 marca 2026 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Krzysztofa Truskolaskiego (KO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- I. w trybie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii) (COM(2016) 815 wersja ostateczna) i odnoszącą się do niego informację rządu,
- II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. handlu, które odbędzie się w dniu 26 marca 2026 r.,
- III. propozycje tematów kontroli do planu pracy Najwyższej Izby Kontroli na 2027 rok.

W posiedzeniu udział wzięli: **Sebastian Gajewski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Michał Baranowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Robert Lisicki** dyrektor Departamentu Pracy Konfederacji Lewiatan, **Maciej Wroński** prezes Związku Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Monika Włodarska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej BSEM; **Bartosz Pawłowski** i **Paweł Kościelny** – eksperci ds. legislacji w Biurze Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Dzień dobry. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów, a także towarzyszące im osoby.

Od razu przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu Wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego zmieniające rozporządzenie WE nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego COM(2016) 815 oraz odnoszącej się do niego informacji rządu. Rząd reprezentuje pan minister Sebastian Gajewski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Bardzo proszę pana ministra o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam przyjemność przedstawić projekt aktualizacji stanowiska rządu do wniosku legislacyjnego Komisji Europejskiej dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia 883 i 987 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

W pierwszej kolejności chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Komisji, że nie jest to stanowisko rządu, ale aktualizacja stanowiska rządu, dlatego że ten wniosek legislacyjny Komisji został zgłoszony w 2016 roku i w następstwie tego wniosku w 2017 roku zostało przyjęte stanowisko rządu. Niemniej jednak ze względu na fakt, że prace nad tym wnioskiem legislacyjnym Komisji toczą się już dziesiąty rok, kształt tego projektu, jak również zakres spraw spornych i tych, które

są jeszcze w procesie negocjacji, ulegał zmianom. W związku z tym postanowiliśmy przedstawić aktualizację tego stanowiska, dlatego że siłą rzeczy stanowisko z 2017 roku nie jest narzędziowe dla rządu w tym momencie do prowadzenia prac nad tym wnioskiem.

Ten wniosek legislacyjny Komisji dotyczy reformy systemu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Jest to największa reforma tej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, odkąd obowiązują obecne regulacje, czyli od 2004 i 2009 roku. Jest to projekt bardzo wszechstronny. On dotyczy takich zagadnień, jak równe traktowanie, świadczenia długotrwałej opieki, świadczenie rodzinne, odzyskiwanie należności, jak również ustawodawstwo właściwe i świadczenia związane z bezrobociem, a także zmiany w przepisach przejściowych i końcowych. Zasadnicza część – dlatego nie będę przedstawiał w całości tego wniosku legislacyjnego i naszego stanowiska – zasadnicza część tych regulacji objętych wnioskiem legislacyjnym Komisji nie jest już przedmiotem negocjacji. Te negocjacje zostały zakończone przyjęciem porozumienia między Parlamentem Europejskim a Radą w 2019 roku. Obecnie, od 2019 roku, rozmawiamy wyłącznie o zagadnieniach z zakresu ustawodawstwa właściwego oraz świadczeń z tytułu bezrobocia, przy czym z polskiego punktu widzenia kluczowe są regulacje z zakresu ustawodawstwa właściwego. Ustawodawstwo właściwe to jest to ustawodawstwo, któremu podlega dana osoba, która pracuje w sposób transgraniczny, czyli na przykład jest pracownikiem delegowanym z Polski do Niemiec albo na przykład wykonuje normalnie znaczną część pracy w dwóch lub więcej państwach członkowskich. Na przykład polski kierowca, który pracuje w międzynarodowym transporcie drogowym, mieszka w Polsce, ale jeździ, wozi towary po Niemczech, Francji, Belgii, Luksemburgu, czyli pracuje normalnie i wykonuje w ten sposób znaczną część pracy w dwóch lub więcej państwach członkowskich.

Pozwolę sobie, ze względu na ograniczone ramy czasowe, wskazać główne obszary wrażliwości w odniesieniu do tych spraw, które obecnie są przedmiotem negocjacji. Po pierwsze, jest to definicja siedziby przedsiębiorstwa. Siedziba przedsiębiorstwa jest to łącznik, za pomocą którego ustalane jest ustawodawstwo właściwe w większości przypadków, w których mamy do czynienia z wykonywaniem znacznej części pracy normalnie przez jedną osobę w dwóch lub więcej państwach członkowskich.

Obecna definicja i obowiązujące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także praktyka instytucji właściwych, potwierdzona praktycznym poradnikiem dotyczącym ustalenia ustawodawstwa właściwego, odwołuje się do faktycznej siedziby przedsiębiorstwa, która jest wyznaczana przez miejsce, gdzie znajduje się administracja centralna tego przedsiębiorstwa, gdzie odbywają się posiedzenia zarządu, gdzie znajduje się biuro tego zarządu, gdzie jest przechowywana dokumentacja księgowa. W praktyce to rozwiązanie odpowiada interesom polskich firm operujących transgranicznie, ponieważ pozwala ustalić, że na przykład ustawodawstwem właściwym dla polskiego kierowcy wożącego towary po różnych państwach członkowskich jest siedziba spółki, która jest spółką polską i na przykład ma siedzibę w Warszawie, w Poznaniu czy w jakimkolwiek innym mieście.

Zmiany, które są przewidziane tym wnioskiem legislacyjnym w obecnym kształcie, dążą do tego, żeby ustalać siedzibę przedsiębiorstwa z odwołaniem się do innych kryteriów, takich jak na przykład faktyczny charakter prowadzonej działalności czy obrót w znaczeniu państw, w których ten obrót jest osiągany. To może w praktyce prowadzić do tego, że polski kierowca, który jest zatrudniony w polskiej firmie i wozi towary po Unii Europejskiej, nie będzie zgłaszany do polskiego ZUS-u i nie będzie podlegał naszemu ustawodawstwu, tylko będzie na przykład podlegał ustawodawstwu niemieckiemu, francuskiemu czy hiszpańskiemu. I co więcej, to ustawodawstwo będzie się zmieniać w czasie, w zależności od tego, w jakim z państw ten przewoźnik, ta firma, która go zatrudnia, osiąga w danym czasie dominujący obrót. To jest bardzo niekorzystne z punktu widzenia, po pierwsze, Polskiego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bo tracimy te składki. Po drugie, jest to niekorzystne dla tej firmy, ponieważ ona nie wie, czy ma zgłaszać tę osobę do ubezpieczeń w Polsce, czy nie. Jest to również niekorzystne dla samego ubezpieczonego, dlatego że z punktu widzenia ubezpieczonego korzystne jest to, żeby nabywać prawo na przykład do emerytury w jednym państwie, a nie na zmianę w kilku państwach, czyli żeby mieć jedną polską emeryturę, a nie pięć emerytur niezależnych z kilku państw członkowskich, które będą w przyszłości wypłacane.

Z tego powodu Polska negatywnie ocenia zmianę i takie mamy stanowisko rządu w dokumencie, który przedstawiliśmy Wysokiej Komisji. Nasze stanowisko do tej zmiany jest stanowiskiem negatywnym, a wszelką możliwość pozytywnego ustosunkowania się do całości projektu

uzależniamy od usunięcia z proponowanej definicji siedziby przedsiębiorstwa kryterium obrotu. Przy czym polskie stanowisko jest takie, że dotychczasowe regulacje są regulacjami adekwatnymi i w naszej ocenie zakotwiczonymi mocno w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Drugie zagadnienie, które jest przedmiotem negocjacji w tej chwili, to jest zagadnienie tak zwanej prenotyfikacji. Prenotyfikacja ma być powiązana z delegowaniem pracowników. Delegowanie pracowników polega na tym, że mamy na przykład polską firmę, która ma siedzibę w Polsce, polskiego pracownika, który jest w niej zatrudniony, i ta firma wysyła tego pracownika do wykonania jakiejś pracy przez określony czas w innym państwie członkowskim, na przykład w Niemczech, na przykład we Francji. Bardzo wiele polskich firm tak pracuje w sektorze budownictwa, w sektorze opieki i w innych sektorach.

Obecnie osoba, która jest wysyłana, musi uzyskać dokument poświadczający A1 wydawany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, przy czym może ona ten dokument uzyskać najlepiej przed wyjazdem, ale może również po wyjeździe. Te zmiany sprowadzają się do tego, że w każdym przypadku trzeba będzie przed wyjazdem, przed delegowaniem, poinformować o tym wcześniej, żeby państwo członkowskie, do którego taka osoba jest delegowana, mogło na przykład przeprowadzić stosowne kontrole.

Z naszej perspektywy obowiązek prenotyfikacji jest nadmiernym ciężarem biurokratycznym, jest nadmiernym obciążeniem administracyjnym dla biznesu operującego transgranicznie. W naszej ocenie takie same rezultaty możemy osiągnąć przez zwiększoną cyfryzację koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, elektroniczną wymianę danych między instytucjami właściwymi, a rozwiązanie to nadmiernie obciąża biznes. W związku z tym w stanowisku rządu mamy wskazane, że co do zasady Polska dążyłaby do usunięcia tego rozwiązania, natomiast możliwość akceptacji obecności tego rozwiązania w ostatecznym kształcie projektu uzależniamy od usunięcia kryterium obrotu z definicji przedsiębiorstwa, bo tam mamy większy interes, w tym interes finansowy. Tu mamy pewne obciążenie biurokratyczne, które oczywiście nie jest korzystne, ale ono ma faktycznie mniejsze znaczenie, w szczególności, że są państwa członkowskie, które i tak wprowadzają, jak na przykład Francja, podobne rozwiązania na gruncie prawa krajowego, że zawsze trzeba mieć A1, zanim się wyjedzie do Francji i koniec kropka, bo inaczej jest kara. W związku z tym tego też nie popieramy, ale to mniej boli.

Natomiast trzecie rozwiązanie, które obecnie jest na stole, to są zasiłki dla bezrobotnych i rozstrzygnięcie tego, które państwo jest właściwe do wypłacania zasiłku dla bezrobotnych w przypadku pracowników transgranicznych, czyli takich, którzy są obywatelami jednego państwa członkowskiego, pracują w innym państwie członkowskim, przemieszczają się. Ten wniosek legislacyjny przewiduje, ażeby zasiłek dla bezrobotnych co do zasady zawsze wypłacało państwo ostatniego zatrudnienia przed powstaniem bezrobocia, chyba że osoba pracowała względnie krótko w tym państwie członkowskim, to wtedy zasiłek dla bezrobotnych będzie wypłacało państwo zamieszkania.

Z punktu widzenia Polski i naszych interesów zachowujemy tu dużą elastyczność, dlatego że te zmiany nie będą miały istotnego wpływu na wydatki Polskiego Funduszu Pracy. Wedle naszych analiz zmiany w każdym kierunku w tym zakresie będą miały marginalny wpływ na finanse Funduszu Pracy. Z tego powodu Polska zachowuje tutaj daleko idącą elastyczność.

To zasadnicze wątki tego stanowiska. Oczywiście, jeżeli chodzi o szczegóły, ja razem z zespołem moich współpracowników jesteśmy do dyspozycji Wysokiej Komisji.

Dodam jeszcze jedno zdanie, że w tej chwili prace po prezydencji polskiej, podczas której te prace nie toczyły się intensywnie, oraz prezydencji duńskiej, gdzie te prace nie toczyły się w ogóle, za prezydencji cypryjskiej zaczęły się toczyć bardzo intensywnie. Na kwiecień planowany jest trilog, w związku z czym całość procesu zmierza do końca. Z tego powodu chcielibyśmy mieć, jako rząd, zaktualizowane stanowisko z takimi wytycznymi. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Izabela Leszczyna. Bardzo proszę, panią poseł, o zabranie głosu.

Poseł Izabela Leszczyna (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. W zasadzie trudno dodać coś do tego, co powiedział pan minister Gajewski, i trudno też się nie zgodzić z konkluzjami pana ministra. Tym bardziej,

że to stanowisko, jak pan minister podkreślił, jest w gruncie rzeczy stanowiskiem dwóch kolejnych rządów, bo rzeczywiście ten dokument procedowany jest właściwie niemal 10 lat.

Podkreślę tylko te dwie zmiany, o których pan minister mówił, ale które wywołują uzasadnione obawy o pogorszenie sytuacji zarówno pracodawców, jak i pracowników, ale także naszego ubezpieczyciela, czyli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Chodzi oczywiście o zmiany dotyczące ustawodawstwa właściwego. One są na pewno zagrożeniem dla instytucji delegowania i ograniczają możliwości korzystania z niej. Te dodatkowe nowe warunki, czyli rozszerzony zakaz zastępowania, sumowanie okresów delegowania, wydłużony okres afiliacji warunkujący delegowanie, to wszystko są jakby takie dodatkowe warunki i one też zwiększają oczywiście poziom biurokracji.

Zdecydowanie zgadzam się też ze stanowiskiem rządu w zakresie tym, że obrót jako kryterium ustalania lokalizacji siedziby przedsiębiorstwa lub miejsca wykonywania budzi i musi budzić nasz niepokój. Definicja siedziby jest kolejną, chyba najbardziej kontrowersyjną, kwestią, bo konsekwencją dla ZUS-u – co podkreślił pan minister – może być to, że nasz Zakład Ubezpieczeń będzie pozbawiony składek. To jest jedno. Ale z punktu widzenia pracownika, w jakiejś ekstremalnej sytuacji może on być w ogóle pozbawiony prawa do emerytury z pewnego okresu swojej aktywności zawodowej. Więc to rzeczywiście jest nie do zaakceptowania.

No i ta prenotyfikacja jako dodatkowy obowiązek, który jest zbędnym obciążeniem administracyjnym dla przedsiębiorców, ale także dla ZUS-u, jak rozumiem, przy wydawaniu tego certyfikatu potwierdzającego, czyli dokumentu A1.

Konkludując, mimo że praca nad tym dokumentem trwa od wielu, wielu lat, wydaje się, że nasz rząd na ostatniej prostej ma jeszcze trochę trudnej pracy przed sobą i pewnie wszyscy powinniśmy trzymać kciuki, żeby jak najwięcej z tych spraw, o których mówił pan minister, się udało. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, pani poseł. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Pani poseł Jazłowiecka, bardzo proszę.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Czy jest przygotowana opinia na temat zmian w tym rozporządzeniu przez ELA, Europejską Agencję Pracy? I jeżeli jest, to jak ELA opiniuje te zmiany?

I drugie moje pytanie, na które być może nie będzie pan umiał odpowiedzieć, chociaż wydaje mi się, że to jest bardzo ważne: kto w Parlamencie Europejskim jest sprawozdawcą tego rozporządzenia? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Dziękuję bardzo, pani poseł. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Bardzo proszę. Proszę tylko o przedstawienie się.

Dyrektor Departamentu Pracy Konfederacji Lewiatan Robert Lisicki:

Dzień dobry, szanowni państwo. Robert Lisicki, Konfederacja Lewiatan. Razem ze mną jest pan Maciej Wroński, prezes organizacji branżowej pracodawców polskiego transportu i logistyki Transport i Logistyka Polska. Rzeczywiście element przedstawiony tu przez panią poseł i przez pana ministra jest kluczowy z punktu widzenia polskich przedsiębiorców zaangażowanych w sektory wysokomobilne na wewnętrznym rynku unijnym. Chciałbym w tym miejscu też bardzo podziękować za stanowisko strony rządowej, za dotychczasowe wysiłki, bo wiemy, że ten proces nie jest łatwy i że okoliczności nie są do końca sprzyjające, jeżeli chodzi o uwzględnienie naszych postulatów. Ale w tym miejscu przyjmujemy, po pierwsze, stanowisko, które jest obecnie prezentowane, jak i chcieliśmy podziękować za dotychczasowe działania. Rzeczywiście to jest temat, który wydaje mi się kluczowy z punktu widzenia polskiego biznesu, jeżeli chodzi o zmiany tych dwóch rozporządzeń, czyli tego podstawowego rozporządzenia i wykonawczego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Też bardzo dziękuję. Czy są jeszcze jakieś głosy? Dziękuję. Oddaję głos panu ministrowi.

Podsekretarz stanu w MRPiS Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję. W pierwszej kolejności pozwolę sobie odpowiedzieć na pytania pani poseł Jazłowieckiej. Kto jest sprawozdawcą? Sprawozdawczynią jest pani Gabriella Bishop z grupy S&D.

To jest europosłanka z Niemiec, z grupy S&D. Ona jest już drugą kadencję sprawozdawczynią tego projektu. Jesteśmy z nią w kontakcie, ja się kilkakrotnie z nią spotykałem, również pani minister Agnieszka Dziemianowicz-Bąk.

Pewnym problemem jest to, że stanowisko zarówno pani sprawozdawczyni, jak i Shadow Reporterów z pozostałych grup jest dosyć... Z Holandii jest z grupy EPP Jeroen Lenaers, z Chorwacji z grupy Zielonych jest Gordan Bosanac, a z grupy Renew jest Jana Toom. Stanowisko zarówno grupy S&D, jak i grupy EPP jest dosyć ambitne i zarówno pani sprawozdawczyni, jak i Shadow Reporterzy, ci, których wymieniałem, popierają takie ambitne stanowisko Parlamentu Europejskiego, czyli nawet bardziej ambitne niż stanowisko Komisji Europejskiej, dlatego że w Parlamencie propozycje rzeczywiście idą trochę dalej i są znacznie bardziej ambitne niż przyjęte stanowisko Rady Unii Europejskiej.

Dziękuję też za to pytanie, bo kluczowe rzeczy będą się odbywać w tej chwili w Parlamencie Europejskim w trakcie trilogów. Prezydencja cypryjska operuje mandatem, który nawiązuje nie do naszego mandatu, tylko do mandatu z prezydencji hiszpańskiej. Jeśli jakiegokolwiek zmiany mogłyby zostać wprowadzone w kierunku, który byłby pożądanym przez Polskę, to właśnie na etapie negocjacji z Parlamentem Europejskim. To jeden wątek.

Drugi wątek: czy ten projekt był opiniowany przez Europejski Urząd Pracy. Nie był opiniowany i to chyba z dwóch powodów. Po pierwsze, Europejski Urząd Pracy powstał później niż wniosek legislacyjny Komisji Europejskiej został złożony, bo Europejski Urząd Pracy powstał chyba w 2019 roku, a wniosek legislacyjny jest z 2016 roku, w związku z czym na etapie składania wniosku przez Komisję Europejską ten urząd nie istniał.

Natomiast druga sprawa jest taka, że jeżeli chodzi o koordynację systemów zabezpieczenia społecznego, to Europejski Urząd Pracy ma dosyć wąskie kompetencje. Sprowadzają się one do organizowania mediacji między państwami członkowskimi w sprawach spornych, przy czym ta kompetencja faktycznie nie jest wykonywana, bo takie mediacje były chyba cztery albo sześć, odkąd Europejski Urząd Pracy istnieje. Europejski Urząd Pracy koncentruje się bardziej na zagadnieniach z szeroko rozumianego prawa pracy niż z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, chociaż też w tym obszarze jest aktywny, organizuje wymianę dobrych praktyk, szkoleń i tak dalej. Natomiast ten projekt nie był opiniowany przez ELA.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Czy mogę dodatkowe pytanie?

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Tak, oczywiście.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Proszę mi powiedzieć, bo rozumiem, że macie państwo, jako rząd jednego z członków Unii Europejskiej, takie uprawnienie, żeby wystąpić o taką opinię do ELA w trybie pilnym.

Podsekretarz stanu w MRPiS Sebastian Gajewski:

Bardzo dziękuję za tę uwagę. Niemniej jednak moje dotychczasowe doświadczenie związane z rozmowami na temat tego wniosku legislacyjnego z przedstawicielami różnych instytucji unijnych, a nie państw członkowskich, pozwalają mi sądzić, że nawet gdyby się tak wydarzyło, że my byśmy o to wystąpili, a Europejski Urząd Pracy by taką opinię sporządził, to być może konkluzje tej opinii nie byłyby zgodne ze stanowiskiem rządu. Tego bym się obawiał.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, nie widzę więcej zgłoszeń, zamykam dyskusję. Chciałbym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2016) 815 wersja ostateczna i odnoszącą się do niego informację rządu. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Sprzeciwu nie słyszę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, art. 151 ust. 1 RS z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy, Rada ds. Zagranicznych. Szanowni państwo, przechodzimy do informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. handlu, które odbędzie się 26 marca 2016 roku. Rząd reprezentuje pan minister Michał Baranowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii. Bardzo proszę pana ministra.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Michał Baranowski:

Dziękuję, panie przewodniczący. Szanowna Komisjo, w dniach 26–29 marca w stolicy Kamerunu odbędzie się 14. konferencja ministerialna Światowej Organizacji Handlu, która ma przyjąć pakiet uwzględnień w dziedzinie handlu międzynarodowego i wytyczyć kalendarz i zakres prac WTO w roku 2026 i na lata następne. W trakcie konferencji będą się odbywały równoległe posiedzenia Rady ds. Zagranicznych w formacie Handel. Agenda w odniesieniu do części plenarnej posiedzenia nie przewiduje żadnych aktów legislacyjnych.

Ja właśnie przyznaję, że tracę głos, więc mogę mówić tylko z taką intensywnością. Może to zmotywuje do skupienia. Dobrze. Ale mówię o ciekawych rzeczach, może wbrew pozorom, drodzy państwo. Kontynuując, moment, który widzimy dookoła nas, jako wspólnota międzynarodowa, to jest poważne wyzwanie, ponieważ wielostronny system handlu, który funkcjonował przez wiele lat, powoli rozpada się na naszych oczach. Jego podstawowe zasady, takie jak niedyskryminacja i wzajemność, są podważane. Kwestionowana jest nawet zasada najwyższego uprzywilejowania stanowiąca podstawę tego systemu. Powinniśmy przeciwdziałać dalszemu obniżaniu znaczenia WTO jako światowego forum, gdzie dyskutowane i rozwiązywane są problemy handlu międzynarodowego. Stąd należy wspierać działania mające na celu poszukiwanie możliwości osiągnięcia wymiernych rezultatów 14. konferencji międzyministerialnej.

Rozumięć, że nie ma prostego powrotu do dawnych zasad i obecnie trudno znaleźć porozumienie wśród wszystkich członków organizacji, priorytetem powinno być ustalanie reguł otwierających możliwość dalszego procedowania porozumień plurilateralnych – wiedziałem, że się pomyłę – to jest odnoszących się do współpracy zainteresowanych państw. Ważne jest utrzymanie w pracach WTO problematyki polityki przemysłowej, na przykład w kwestiach subsydiowania własnego przemysłu, mającej wpływ na międzynarodowy system handlu i prowadzącej do zaburzeń.

W zakresie problematyki rolnej należy kierować się ogólną zasadą, że głównym celem Unii Europejskiej w tych negocjacjach powinna być ochrona obecnego kształtu wspólnej polityki rolnej i możliwości jej kształtowania w przyszłości według potrzeb europejskiego rolnictwa zgodnie z wymogami rynku i oczekiwaniami konsumentów. Dotyczy to w szczególności wsparcia rolnictwa i dostępu do rynku.

W zakresie handlu elektronicznego Polska opowiadać się będzie za uzgodnieniem trwałego moratorium na cła na transmisje elektroniczne lub przynajmniej za przedłużeniem obecnego, co pozostawi handel towarami i usługami przesyłanymi elektronicznie wolnymi od cel.

W dziedzinie nowych technologii natomiast, a w szczególności sztucznej inteligencji, która ma wpływ na gospodarkę, będziemy wspierać działania zapobiegające pogłębieniu różnic w rozwoju między krajami, na co wpłynąć może właśnie rozwój nowych technologii.

Sytuacja w zakresie bezpieczeństwa – tego nie trzeba państwu tłumaczyć – ulega dalszemu pogorszeniu, między innymi ze względu na trwającą agresję Rosji na Ukrainę. Należy dążyć do tego, aby w trakcie 14. konferencji ministerialnej WTO odbyło się spotkanie potępiające agresję Rosji na Ukrainę i wskazujące na jej odpowiedzialność za zaostrzający się kryzys żywnościowy.

Kończąc, chciałbym poinformować, że w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej będę uczestniczył w tym spotkaniu jako jej przedstawiciel. Dziękuję za uwagę. Jesteśmy oczywiście otwarci na pytania.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Nie widzę żadnych zgłoszeń, w związku z tym chciałbym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. handlu, które odbędzie się 26 marca**. Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia propozycji tematów kontroli do planu pracy Najwyższej Izby Kontroli na 2027 rok. Czy ktoś z posłów chciałby zgłosić propozycje? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji. Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję wszystkim za obecność.